

[Bernhard Baunsgaard]

Det synes jeg er noget, der gør, at ganske vist lyder det meget besnærende med en grundig undersøgelse, men hvis formanden – og man må jo nok have lov at gå ud fra, at formanden for politiforbundet ved, hvad han taler om – siger: dødsfaldene vil fortsætte, hvis man ikke fundamentalt ændrer holdning, så ligger det snublende nær at sige: hvor mange yderligere dødsfald skal vi afvente?

Ifølge rigspolitechefens kundgørelse er det første, der skal ske, når en spirituspåvirket kommer i politiets varetægt, at politiet skal skønne, om hans tilstand og adfærd gør, at det er nødvendigt at anbringe ham i detentionen. Derefter forlanger man i § 10, stk. 1, at den vagthavende politibetjent skal

- 1) skønne over, om tilstanden – bortset fra at den indbragte har drukket spiritus – kan være forårsaget af sygdom. Man henviser til, at der kan være tale om hjerneblødning, hjernerystelse, insulinchok, epilepsi, malaria, kemiske forgiftninger, f.eks. fra cellulose og triklor, m.v. Hvis han
- 2) har pådraget sig fysiske skader af ikke ringe omfang, skal man være opmærksom på det. Man skal især være opmærksom på ikke umiddelbart synlige skader i hovedregionen. Hvis han
- 3) nærmest er bevidstløs, skal man passe på det, for det kan jo skyldes svære psykiske sygdomme. Hvis der
- 4) foreligger mistanke om, at tilstanden kan være fremkaldt af andre midler end alkohol, skal man også være opmærksom på det.

Det er det, man forlanger at en tilfældig vagthavende politibetjent skal kunne skønne over.

Vi må vist, når vi stilles over for kendsgerningerne, erkende, at dette er en uholdbar tilstand, selv om det måske ikke er så slemt, som formanden for Dansk Politiforbund siger: at det er den sorteste plet i centraladministrationen. Jeg må skønne, at det er rigtigt, hvad ordføreren for SF sagde: vi bør i denne samling kunne træffe bestemmelse om, at noget må ske.

Jeg kan sige i fortsættelse af det, jeg læste op, at man i § 10, stk. 2, i rigspolitechefens kundgørelse siger, at såfremt man ikke mener, at der bliver tale om hospitalsindlæggelse, så kan man bede om lægeundersøgelse,

og det forekommer mig, at det kunne være nødvendigt i betragtning af, hvad man pålægger en politibetjent at skønne over.

Birgith Mogensen (CD):

Når man har læst rigspolitechefens kundgørelse fra 1980 angående detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer, må man erkende, at politiet ikke kan pålægges flere forholdsregler for at forhindre dødsfald, og når justitsministeren som svar på spørgsmål nr. 131 fra retsudvalget i folketingsåret 1984-85 udtaler, at dødsfald under detentionsophold formentlig aldrig helt kan undgås, så må vi konstatere, at en alternativ ordning nok må tilstræbes. Når jeg siger »nok«, er det, fordi jeg tvivler, og det er der mange andre der gør. Ved et møde angående dette problem gav repræsentanter for sundhedsstyrelsen udtryk for tvivl om, hvorvidt en ordning med centrale eller/og sygehusdetentioner reelt kunne nedbringe antallet af dødsfald hos berusede personer.

I perioden 1980-84 blev der i København placeret 48.000 personer i byens detentioner. I denne 4 års periode døde tre personer. Deres berusede tilstand taget i betragtning er dette antal dødsfald ikke enormt stort, men o.k., det er tre mennesker for meget.

Spørgsmålet er: ville disse tre personer alligevel ikke været afgået ved døden, selv om de havde været anbragt på specialafdelinger af den ene eller anden art?

Som sagt, sundhedsstyrelsens repræsentanter turde ikke bestride denne påstand, og det tør CD heller ikke.

I øvrigt er det min opfattelse, at det sidste års debat angående dette problem har gjort politiet og andre befolkningsgrupper mere agtpågivende, måske i så høj grad, at detentionsdødsfald i fremtiden er en saga blot. Personlig tror jeg på nævnte hypotese. Derfor vil CD foreslå, at vi skærper kontrol og statistik på dette område i et år fra 1. april 1986 at regne. Hvis det imod CDs forventning efter det nævnte prøveår viser sig, at de nuværende detentionsforhold fortsat giver dødsfald, må vi hurtigt ændre faciliteterne til anbringelse af meget berusede personer. I så fald har CD sympati for socialdemokratiets forslag, punkt 2 og 3, idet vi mener, at storbyens sygehuse såvel som alle amternes syge-